

ПОШИРЕННЯ ГЕПАТИТУ С СЕРЕД ДОНОРІВ КРОВІ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Панасюк А.М., студ. 1-го курсу

Науковий керівник – д. м. н., проф. Каплін М.М.

СумДУ, кафедра інфекційних хвороб

Метою нашої роботи було визначення динаміки виявлення вмісту антитіл до вірусу гепатиту С серед донорів крові та порівняння цих даних з динамікою захворюваності на гепатит С серед населення Сумської області.

Робота виконана на базі вірусологічної лабораторії ТОВ "Обласний донорський центр" Дослідження проведені методом імуноферментного аналізу (ІФА), який є найбільш поширеним методом серологічної діагностики маркерів ВГ.

За досліджуваній період з 1998 по 2005 рр., при обстеженні 154908 зразків донорської крові на анти-ВГС відзначена достовірність до збільшення відсотка ІФА-позитивних донорів у період з 1998-2001рр. у порівнянні з 2001-2005 рр. Найвищий відсоток донорів з анти-ВГС у крові у Конотопському районі області. Високі показники по Шосткінському, Ямпільському, Лебединському і Роменьському районах. У м. Суми та Сумському районі у період 1998-2001 рр. та у 2005 р. кількість щорічно виявлених позитивних на анти-ВГС осіб збільшувалась. А 2002-2004 рр. характеризувались меншою питомою вагою позитивних донорів. Найбільше виявлень носіїв анти-ВГС серед донорів відмічено у весняні місяці (1,253%), хоча кількість донорів в цей час набуває середнього значення – 28495.

Частота виявлення анти-ВГС є найбільшою у віковій категорії 20-29 років і поступово знижується у старших вікових групах. Вікова категорія 50 років і вище з'явилась лише у 2002 році, і саме серед осіб цього віку найменше виявлень анти-ВГС. Частота виявлення анти-ВГС серед чоловіків більша ніж серед жінок. Найбільше ця різниця помітна у віковій категорії 30-39 і 40-49 років.

Динаміка виявлення анти ВГС серед оплачуваних донорів є нижчою у порівнянні з безоплатними донорами, що пояснюється багаторазовим обстеженням платних донорів та їх поступовим відсіюванням від загальної маси донорів.

Найвища захворюваність на вірусний гепатит С у період 2001-2005 рр. спостерігається у найбільш густонаселених районах області. Рівні захворюваності на ВГС і виявлення антитіл до ВГС серед донорів крові у цих районах не співпадають. Найбільший рівень захворюваності на території Сумського району фіксувався у 2004 році.

Люди, які мають анти-ВГС, повинні бути визнані як потенційні джерела інфекції, тому їх кров не може бути використана для трансфузії.